

**Pentru
prima
dată**

Ministerul israelian de Externe și-a propus drept prioritate combaterea antisemitismului

„Antisemitismul este încă viu și patria poporului evreu, Israel, trebuie să-și asume lupta împotriva acestui fenomen”, a declarat ministrul israelian de Externe, *Tzipi Livni*, la cea de-a patra reuniune a Forumului Global împotriva Antisemitismului, la care au participat 160 de lideri ai organizațiilor evreiești din Israel și din întreaga lume. Este pentru prima dată când această acțiune se desfășoară sub egida Ministerului israelian de Externe. *Tzipi Livni* a dat de înțeles că Forumul nu trebuie să se rezume numai la discuții, ci să ia măsuri concrete în cadrul războiului dus împotriva antisemitismului. „Acest război trebuie să devină prioritatea noastră. Suntem martorii unui nou tip de colaborare între stânga radicală, extrema dreaptă și Jihadul islamic în întreaga lume”, a declarat ea, precizând că negarea globală a Holocaustului, acțiune politică condusă de Iran, urmărește delegitimizarea Israelului. „De aceea, este inacceptabil ca o țară care neagă Holocaustul să fie acceptată de lume ca membră a comunității internaționale”, a mai spus ministrul.

Malcolm Hoenlein, vicepreședintele executiv al Conferinței

Președinților Principalelor Organizații Evreiești Americane, a afirmat că „cel mai mare pericol pentru evrei este apatia și indiferența celor din jur, ceea ce pune în pericol viitorul copiilor și nepoților noștri”.

Faptul că Ministerul de Externe din Israel și-a asumat rolul de a se situa în fruntea combaterii antisemitismului este o schimbare majoră de atitudine, apreciază comentatorii. În trecut - a subliniat, într-un comentariu, cotidianul „Haaretz” -, se considera că această problemă trebuie să fie preocuparea evreimii din întreaga lume, și să fie mai puțin evidentă în activitatea diplomatică israeliană, pentru a nu-i submina interesele într-o țară anume.

Implicarea Ministerului israelian de Externe s-a dovedit fructuoasă și în ce privește participarea la Forum. Pentru prima dată, lista participanților a inclus ambasadori străini și chiar un parlamentar britanic creștin. Un alt aspect pozitiv a fost abordarea pragmatică a problemelor. În afara lucrărilor în plen, s-au organizat dezbateri pe șapte grupe de lucru, iar cele două zile de discuții au avut ca rezultat elaborarea unui număr mare de propuneri vizând combaterea antisemitismului în diferite țări ale lumii, în presă și în cercurile academice. De pildă, grupul de lucru legislativ a propus elaborarea unei legislații speciale privind antisemitismul, crearea unei rețele internaționale de juriști împotriva antisemitismului, crearea unei baze de date și acțiuni în cadrul O.N.U. și în alte organizații internaționale.

Ministerul de Externe își propune ca reuniunile Forumului să aibă loc de două ori pe an și să creeze un aparat de monitorizare a punerii în aplicare a recomandărilor.

Broșură antiiudaică, editată sub siglă europeană

Europarlamentarul polonez independent Macej Giertich a provocat o adevărată furtună în Parlamentul European, dar și în numeroase alte țări, prin publicarea, sub sigla P.E., a broșurii sale „Războiul civilizațiilor în Europa”, în care se susține că evreii sunt imorali, vor să se izoleze și formează o comunitate tragică, deoarece nu-l recunosc pe Iisus drept mântuitorul lor. „Am rămas stupefiați de această carte, care conține teze contrare valorilor europene”, a declarat Martine Roure, unul dintre purtătorii de cuvânt ai fracțiunii socialiste din P.E.

La rândul său, Serge Cwaigenbaum, președintele Congresului European Evreiesc, a considerat că este șocant ca un europarlamentar să se refere la teorii rasiste dinaintea de cel de-al doilea război mondial, care conțin prejudecăți lipsite de sens și cele mai urâte fraze antievreiești.

Referindu-se la această chestiune, într-un comunicat al biroului de presă al P.E., se subliniază că Parlamentul European nu a sprijinit apariția acestei broșuri. Președintele forului european, Hans-Gert Pöttering, s-a delimitat hotărât de conținutul acestei scrieri și a declarat că manifestările ce se bazează pe discriminări rasiale și antisemitism sunt contrare valorilor europene și sunt inacceptabile. Cazul va fi investigat cu cea mai mare seriozitate, a mai spus el.

În ultimii ani, în Danemarca - țara, odinioară, simbol al filosemitismului în Europa -, situația s-a schimbat. În consecință, comunitatea evreiască de aici, care se bucura de cea mai înaltă rată a acceptabilității, integrării și lipsei ostilității antievreiești, se confruntă cu bătălii importante pe mai multe fronturi, se arată într-un articol publicat în „Jerusalem Post”. Imigrarea musulmană masivă - aproximativ 200.000 în ultimele două decenii, o parte aparținând curentelor islamice radicale - a determinat creșterea îngrijorătoare a incidentelor antisemite într-o țară în care, cu câțiva ani în urmă, astfel de lucruri erau pur și simplu de neimaginat. Copiii evrei sunt adesea ținte ale hărțuirii vecinilor musulmani, iar, ca reacție la evenimentele din Orientul Mijlociu, lideri musulmani locali folosesc o retorică antisionistă din ce în ce mai puternică. În cadrul unei recente conferințe care a avut ca subiect antisemitismul, intitulată „Cu spatele la zid”, participanții și-au manifestat profunda preocupare față de manifestările antisemite din lume, față de atacurile împotriva Israelului și față de negaționism. Dar trăsătura dominantă a conferinței a fost îngrijorarea față de situația din țară. Există probleme de securitate, mai ales privind copiii la școală. Trist este că, pentru elevii care au aflat și despre ceea ce s-a întâmplat

A fi evreu în Danemarca

cu evreii în timpul celui de-al doilea război mondial, atitudinea ostilă față de aceștia nu mai este o problemă abstractă, ci un fenomen cu care se întâlnesc în fiecare zi. Evreii din Danemarca sunt mai puțin speriați de amenințările președintelui iranian Ahmadinejad și mai mult de atitudinea vecinilor lor musulmani, afirmând că, de pildă, a purta kipa pe stradă poate determina atacuri din partea unor grupuri de tineri musulmani.

Deși comunitatea evreiască este bine organizată și sigură din punct de vedere financiar, numărul mic de evrei face ca viața evreiască să devină mai puțin atractivă pentru mulți membri tineri. Dacă se adaugă și rata ridicată a căsătoriilor interconfesionale și Aliaua la care participă mulți tineri evrei angajați față de problema evreiască și Israel, viitorul evreilor danezi nu pare foarte promițător, trage concluzia „The Jerusalem Post”.

Cimitirul evreiesc din Odessa - vandalizat

Lucrători de la municipalitatea din Odessa au vandalizat un cimitir evreiesc, închis încă din anii '70. La sesizarea unor persoane fără locuință, care se adăposteau în cimitir, o echipă a televiziunii ucrainene a descoperit că muncitorii au utilizat echipamente grele pentru a săpa gropi mari în pământ. Ei au scos numeroase cadavre, de acum amestecate cu gunoierul care se arunca în cimitir. Roman Schwartzman, președintele unei asociații a supraviețuitorilor Holocaustului din Odessa, a declarat că echipa de constructori și-a bătut joc de cei îngropați aici. După închiderea cimitirului, municipalitatea a folosit o parte dintre pietrele funerare pentru construcții, iar reprezentanții comunității evreiești din oraș susțin că unii cetățeni le folosesc în continuare.

Premierul Ferenc Gyurcsany atrage atenția asupra pericolului reînvierii urii față de evrei

Premierul Ferenc Gyurcsany a declarat că antisemitismul în Ungaria a atins cel mai înalt nivel din ultimii 50 de ani. Într-un interviu acordat cotidianului britanic „The Times”, el a legat acest fenomen de puternica manifestare a forțelor naționalismului radical, susținute de formațiunea de opoziție Fidesz. Premierul a opinat că cel mai puternic partid de opoziție este răspunzător pentru faptul că în Ungaria s-au înregistrat manifestări antisemite, necunoscute în ultimii 50 de ani. Referindu-se la prezența tot mai frecventă în demonstrații a drapelului cu dungi Arpad (roșu și alb), el a arătat că acesta a fost folosit de partidul de extremă dreaptă a nyilashaștilor în timpul celui de-al doilea război mondial și astăzi este perceput ca simbol al deportării a sute de mii de evrei la Auschwitz. De aceea, pentru majoritatea democratică, acest drapel este simbolul național-socialismului. Dacă Fidesz nu vede nimic rău în folosirea drapelului roșu-alb, aceasta înseamnă că „împărtășește

ideile forțelor antisemite de extremă dreapta... că nu vrea să se delimiteze de ele”.

La întrebarea dacă, de la evenimentele din toamna trecută (demonstrațiile antiguvernamentale ale extremei drepte - n.r.), antisemitismul s-a intensificat, premierul a apreciat că niciodată nu s-au auzit atât de multe remarci antisemite ca acum. El a povestit că nu demult, soției lui, care tocmai pleca de la Universitate unde ținuse cursuri, i s-a înmănat un pamflet antisemit, nemaivăzută în Ungaria în ultimii 50 de ani... „și aceasta mă revoltă nu numai pentru că soția mea are origine evreiască...”. „Toamna trecută - a mai spus el -, în piața Kossuth [locul demonstrațiilor - n.r.] a fost citită o listă cu 50 de politicieni, cu presupusă origine evreiască. Peste o oră, tot acolo, au luat cuvântul reprezentanții ai Fidesz, care nu s-au delimitat de această acțiune”.

Reacționând la cele susținute în interviu, europarlamentarii Fidesz au respins afirmațiile premierului și s-au delimitat față de orice fel de manifestare antisemită.

Cu toate că societatea civilă din România (sau o parte a ei), clasa politică (o parte a ei), guvernul și trei președinți ai României au recunoscut existența Holocaustului românesc, respectiv deportarea și moartea a mii de evrei români în Transnistria (și nu numai din Basarabia și Bucovina de Nord, ci și din multe alte locuri din țară), cu toată existența Raportului Comisiei „Wiesel”, care demonstrează prin documente crimele comise împotriva etniei noastre, există mincinoși de profesie pe care nu-i poți scoate din ale lor. Ei continuă să-și susțină afirmațiile aberante, contrazise de realitate, în speranța că vor găsi audiență printre cei care cunosc mai puțin istoria celui de-al doilea război mondial, Holocaustul evreilor europeni și al evreilor români.

Astfel, sub semnătura lui Tudor Voicu, săptămânalul „Națiunea” (nr. 393, din 2007) publică, la rubrica „Dezbateri”, articolul „Viața antifasciștilor și evreilor din Transnistria sub guvernarea lui Ion Antonescu”. Autorul susține că în Transnistria au fost deportați trei categorii de evrei, cei implicați în bursa neagră, trafic de vize, mită, speculă, furt, antifasciștii și cei pe care „mareșalul Antonescu a vrut să-i protejeze de răzburările populației civile și chiar ale militarilor, ca urmare a ostilităților și crimelor săvârșite de

În pofida unor fapte confirmate de istorie

Publicația „Națiunea” continuă să susțină cele mai aberante minciuni legate de deportările în Transnistria

mulți evrei împotriva românilor în anii 1940-41, în Basarabia și Bucovina”. În plus, se reia din nou teza că evreii au fost scutiți de armată, deci nu au fost pe front, că trebuiau să presteze doar muncă obligatorie și nici pe aceea nu o făceau, plătind pe alții. În ceea ce privește condițiile din Transnistria, acolo cine a vrut a muncit, a câștigat bani și s-a și... îngrășat.

Ca întotdeauna în astfel de articole, adevărurile trunchiate sunt amestecate cu minciuni grosolane și cu lipsă de logică. Dacă unii evrei au fost duși în Transnistria fiind criminali de drept comun, deoarece au fost speculanți, hoți etc., de ce nu au fost sancționați în același fel românii care au comis aceleași fapte? Dacă unii evrei „au comis atrocități” împotriva românilor care s-au retras, în 1940, din Basarabia, de ce au fost deportate familiile întregi care se aflau în zone din care administrația română nu s-a retras, inclusiv din București? Și dacă evreii au trăit atât de bine acolo, cum de au murit atât de mulți? Și întrebări de acest fel pot fi puse cu sutele.

Cred că, în ceea ce ne privește, este inutil să aducem contraargumente la aceste teze aberante, ele au fost aduse de alții, după ani de cercetări. Există documente care au descris consecințele dramatice ale deportării evreilor în Transnistria, mai există martori care au supraviețuit condițiilor cumplite de acolo, unde oamenii, este adevărat, nu mureau în camerele de gazare, ci de foame, frig și boli. Există tablouri ale artiștilor din lagărele transnistrene, opere literare, nu numai ale unor scriitori evrei, ci și români. Poate puțini își amintesc de capitolele romanului „Scrinul negru”, în care George Călinescu zugrăvește, cu un tragism cumplit, soarta evreilor din Transnistria, povestită ca „un fapt divers” de un ofițer român, legionar, care și-a adunat o avere de pe urma jefuirii deportaților. Să spunem că aceasta este ficțiune. Dar există fotografii, cu sutele, cele care l-au emoționat atât de mult la Washington pe președintele Traian Băsescu, încât a plecat cu lacrimi în ochi, recunoscând în același timp implicarea unor militari și jandarmi români în deportarea evreilor.

Din păcate, este aproape imposibil să stopăm apariția unor astfel de materiale. Soluția nu este numai aplicarea Legii care îi sancționează pe negaționiști. Aici este necesară o acțiune mult mai largă, o intensificare a activității educative în rândul tineretului, dar și o implicare mai mare a societății civile românești, care să ia o atitudine față de cei care neagă Holocaustul românesc.

Pagină realizată de
EVA GALAMBOS